

Mijn weekblad

Redacteur Ton Oosterhuis

De Britse natuurkundige Stephen Hawking haalde vorige week de wereldpers met zijn voorspelling dat robots de wereld zouden overnemen. Omdat dat ook het thema is van mijn boek *De terugkeer van de Brinkels*, dat volgend jaar verschijnt, geef ik in *Mijn weekblad* al vast een fragment.

Onze bedreigde toekomst

“Nu zijn ze echt weg,” zei Bart met een zucht. “Denkt u dat ze ooit nog terugkomen?”

Professor Meerdan zweeg even, maar na een tijdje zei hij: “Ik denk van niet en dat is misschien maar beter zo.”

“Maar ze kwamen toch steeds om ons te helpen. De kapitein zei nog...”

“Heb je je weleens afgevraagd wie die kapitein eigenlijk was?”

Bart aarzelde. Ooit had Paul iets gezegd dat hij toen niet goed had begrepen. “Volgens Paul is de kapitein het schip. Hij is een elektrische centrale en zijn jongens zijn maar batterijtjes.”

“Besef je wat dat betekent? Hij is geen menselijk wezen. Hij is een machine of eigenlijk een robot. Een computer die kan praten en denken.”

Dit moest Bart even verwerken. Die stem in zijn hoofd had altijd zo vriendelijk geklonken, alsof hij naar een oom of naar zijn vader luisterde. “Maar als de kapitein een robot is, wie is dan zijn baas?”

“In zijn wereld zijn de robots zelf de baas. Vergelijken met onze aarde zijn ze daar duizenden jaren verder. Hun technische ontwikkeling is ook heel veel verder.”

“Ja, daarom kunnen zij door de ruimte reizen. Het zal nog heel lang duren voor wij dat ook kunnen, dat heb ik wel gesnapt.”

De professor kreeg weer een peinzende blik in zijn ogen.

“Het is de vraag of dat zo’n mooie toekomst is. De mensen zijn druk bezig hun computers steeds beter en verstandiger te maken. De eerste robots hebben we al als hulp in de huishouding en als arbeiders aan de lopende band. Ze kunnen steeds

meer en worden steeds knapper. Knapper dan de mensen zelf. Ik maak me daar zorgen over.”

“Waarom? Dat is toch fantastisch?”

Meerdan schudde zijn hoofd.

“Kon het maar bij fantasie blijven. De werkelijkheid van de Brinkels toont dat het faliekant verkeerd kan gaan. Heb je ze ooit iets op hun eigen houtje zien doen?”

Hier moest Bart even over nadenken. Eigenlijk hadden de Brinkels steeds alleen maar gedaan wat de kapitein hen had opgedragen. Tja, met al hun toverkunsten waren ze toch niet veel meer dan de hulpjes van de kapitein geweest. Hij schudde zijn hoofd:

“Nee, de kapitein bepaalde wat er moest gebeuren.”

“Geen vrije wil dus. Geen kans om iets verkeerd te doen. Ideale mensen voor een vredige wereld. Het is de vraag of je dat moet willen.”

Een reactie uit de VS

Mijn oud-collega Koos Blaquièrè zond mij uit de VS een reactie op mijn artikeltje over de samenstelling van de band van Benny Goodman. Hij schreef ”Zoals jij je mogelijk herinnert heb ik 2 witte en 4 bruine kinderen. Ik heb jouw artikel dan ook direct doorgestuurd naar alle zes. Om je herinnering wat op te frissen, stuur ik een oude foto toe. Toen waren ze alle zes nog relatief jong en kon je hun origine beter herkennen. Juist nu ik in de zuidelijke USA woon doet mij een artikeltje over anti zwart/wit veel goed.”

